ఎర్రసీత

గొల్లపూడి మారుతీరావు

(పదిహేనేళ్ళ క్రిందట పాఠకుల్ని ఉర్రూతలూగించిన నవల)

(గత సంచిక తరువాయి)

31

జెర్మాట్‌లో గ్లేసియర్ ఎక్స్‌ప్రెస్ ఎక్కి చుర్ చేరుతారు మధూ, స్వర్ణ. స్విట్జర్లాండు చలి ఎముకల్ని కొరికే పులి. ఎటు చూసినా, మంచుపర్వతాలు అందంగా ఉంటాయి. రైల్లోంచి అందుకునేటంత దగ్గరగా ఆపిల్ చెట్లు బారులు తీరి ఊరిస్తూంటాయి. ఆపిల్ అంత సున్నితమైన పండు మరొకటి ఉండదేమో. చెట్టుకి పళ్ళుంటే, మరో వెయ్యిపళ్ళు చెట్టుకింద నేలమీద పడుంటాయి.

స్వర్ణ, మధూ అతి విచిత్రమైన పరిస్థితుల్లో, విచిత్రంగా దగ్గరయ్యారు. స్వర్ణ ఓ చిట్ ఫండ్ కంపెనీలో హైదరాబాదులో పనిచేస్తోంది. చిన్న మోపెడ్ మీద ఆఫీసుకి వెళ్ళి వస్తూంటుంది. చిన్న ఇంట్లో తండ్రితో అద్దెకుంటోంది. తల్లికి ఆమె కాలేజీలో చదువుతున్నప్పుడే హార్ట్ అటాక్ వచ్చింది. అదే ఆమెకి మొదటిదీ, ఆఖరిదీనూ. మధు ఆస్పత్రిలో చేరిన నాలుగో రోజునే స్వర్ణ మోపెడ్‌కి ఓ మేకపిల్ల అడ్డంగా వచ్చింది. స్వర్ణ కిందపడింది. మోచేతికీ, నుదురుకీ బలంగా దెబ్బలు తగిలాయి. ఆ సాయంకాలం ఆమెని ఆసుపత్రిలో చేర్చారు. ఆ రాత్రి మధూకి సీరియస్ అయింది. రక్తం ఎక్కించడం మంచిదని, అతని రోగమేమిటో తెలీని డాక్టర్లు అనుకున్నారు. ఎవరూ దగ్గరలేని ఆ పేషెంటుకి అనుకోకుండా రక్తం ఇవ్వడానికి అంగీకరించింది. కారణం అతనిది ఏ ప్లస్. తాను యూనివర్సల్ డోనర్. ఆ విధంగా వ్యక్తులెవరో ఒకరికొకరు తెలియకుండానే ఇద్దరి శరీరంలో ఒకే రక్తం చోటు చేసుకుంది. మర్నాడే స్వర్ణ ఇంటికి వెళ్ళిపోయింది.

పదిరోజుల తర్వాత మెడికల్ బిల్లుకి సంతకాలకి ఆసుపత్రికి వచ్చినప్పుడు యధాలాపంగా తాను రక్తం ఇచ్చిన పేషెంట్ గురించి అడిగింది. నర్సు అతనింకా అక్కడే ఉన్నాడంటూ స్పృహలో ఉన్న మధూని పరిచయం చేసింది. అప్పటికి సీత అతని పక్కన ఉంది. ఆ విధంగా ఇద్దరూ కలుసుకున్నారు.

మధూకి స్వస్థత చిక్కి ఆసుపత్రి నుంచి బయటకి వచ్చే సమయానికి అతని జీవిత భాగస్వామిని కూడా ఆ ఆసుపత్రిలోనే ఎంపిక చేసుకున్నాడు. సీతకి స్వర్ణ నచ్చింది. ఆమె అందం నచ్చింది. ఆమె సంస్కారం నచ్చింది.

బాబీ అమెరికా నుంచి వచ్చిన మరో పదిరోజులకి పాల్‌రెడ్డి వచ్చాడు. అప్పటికి పూర్తిగా కోలుకున్నాడు మధు. ముగ్గురూ బాబీ, సీత, పాల్‌రెడ్డి అమెరికా వెళ్ళిపోయే ముందు మధూకి భార్యని జతచేసి విమానం ఎక్కారు.

గ్లేసియర్ ఎక్స్‌ప్రెస్ చుర్ దగ్గర ఆగిపోతుంది. అక్కడ జూరిక్‌కి రైలు మారాలి. జెనీవాలో తన పని చూసుకుని జూరిక్ ప్లాట్ ఫారం మీద మధూని, స్వర్ణనీ కలుసుకుంటానంది సీత. సీత (డబ్ల్యు.హెచ్.ఒలో) పని పూర్తయి వచ్చేసరికి చుర్ నుంచి వచ్చే మొదటి ప్లాట్ ఫారం మీద ఆగి ఉంది. అందులో నుంచి మధూ, స్వర్ణ దిగలేదు. తప్పనిసరిగా రైలు తప్పిపోయుంటుంది. తర్వాతి రైలు మరో రెండు గంటలకి. ఎలాగూ రెండు రోజులు జూరిక్‌లో ఉండాలనుకుంటున్నారు కనక టాక్సీ తీసుకుని రినైజాన్స్ జూరిక్ హోటల్‌కి చేరింది.

బాబీ ఇచ్చిన ఫాక్స్ అందింది. ముగ్గురికీ కలిసి ఓ సూట్ చెప్పాడు బాబీ! "మిసెస్ మధూ!" అన్నాడు మానేజర్ రోల్ఫ్ శ్రాగర్ వచ్చీ రానీ ఇంగ్లీషులో. చాలాకాలం పాటు స్విట్జర్లాండులో చాలా భాగాలు జర్మనీలో ఉన్నాయి. అందరికీ సులువుగా వచ్చే భాష జర్మనీ. జెర్మాట్‌కి సమీపంలో ఇటలీ ఉంది. అలాగే జెనీవాకి సమీపంలో ఫ్రాన్స్ ఉంది. అన్నిచోట్లా దాదాపు ఆల్ప్స్ ఉన్నాయి.

సీత నవ్వింది. "ఐయామ్ నాట్ మిసెస్ మధూ" అంది. మధూ తల్లినని చెప్పుకుంది. మధూపాల్, బాబ్ అండ్ మాడ్ మానేజింగ్ డైరెక్టర్. తన 28 ఏళ్ళ వయసులోనే బాబీ కూడా సాధించలేని అభివృద్ధిని వ్యాపారంలో సాధించాడు. పాల్‌రెడ్డి అతనికి గాడ్‌ఫాదర్. స్విట్జర్లాండ్ హాలీడేకి వెళుతున్నానంటే, బాబీ ఒక్కటే వత్తిడి చేశాడు అమెరికా నుంచి తల్లిని పంపిస్తానని. డబ్ల్యు.హెచ్.ఓ లో తన పనిని తెలివిగా జతచేసుకుంది సీత. నిజానికి నెలరోజుల తర్వాత తను వెళ్ళాల్సి ఉంది. కానీ, తనూ, జమిలీ రాత్రింబవళ్ళూ కూర్చుని ఫైళ్ళు సిద్ధం చేశారు.

స్విట్జర్లాండు ఎందుకు? స్వర్ణ మధూని పెళ్ళిచేసుకున్నప్పుడు నిజానికి చేసుకోవాలని ఒప్పుకున్నప్పుడు అతని పెరుగుదల అమెరికాలో ఉన్నా, అతని ఆలోచనలు ఇండియాలోనే ఉన్నాయని రూఢీ చేసుకుంది. ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ తండ్రిని వదిలి అమెరికా రాననీ, ఆ షరతు మీదే ఈ పెళ్ళికి ఒప్పుకుంటున్నాననీ స్పష్టం చేసింది. కానీ, తండ్రి మరో ఏడేళ్ళకి ఈలోకాన్ని వదిలి వెళ్ళిపోయాడు. అప్పటికి మధు ఇండియాలో స్థిరమైన 'రూట్స్' ఏర్పరచుకున్నాడు.

ఇద్దరూ కలిసి చేసుకున్న మొట్టమొదటి ఒప్పందం - కొంతకాలం పిల్లలు అక్కరలేదని. ఈ నిర్ణయానికి 'రూట్స్' నిశ్చయంగా అమెరికానే. ఆ రోజుల్లో స్వర్ణ కోరుకున్న మొదటి కోరిక. 'నాకు అమెరికా వెళ్ళాలని పెద్ద కోరిక లేదు. కాని, తప్పకుండా వెళ్తానని తెలుసు. అక్కడ ఎలాగూ అత్తగారూ, మామగారూ ఉన్నారు గనక. కానీ, కోరి ఎదురుచూసి వెళ్ళాలనుకున్న దేశం ఒక్కటే. స్విట్జర్లాండు' అంది. మధూ ఆ మాట మరిచిపోలేదు.

పెళ్ళయిన తొమ్మిదేళ్ళకి. తనది ఒక విధంగా బాల్య వివాహం. తనకీ, స్వర్ణకీ కేవలం పదినెలలే తేడా. ఇప్పుడు హాలిడే సాధ్యమైంది. అయితే స్వర్ణ పాస్‌పోర్ట్‌లో ఆమె చేస్తున్న మొదటి ప్రయాణం స్విట్జర్లాండుకే.

హోటల్ నుంచి ఎయిర్ పోర్ట్‌కి ఫ్రీ షటిల్ సర్వీసు ఉంది. సూట్‌లో స్నానం చేసి చాలా రోజుల తర్వాత ఫ్రాక్, స్కర్టూ వదిలేసి, కంచి పట్టుచీర కట్టుకుంది. తాను కోరి ముచ్చట పడి స్వర్ణకోసం చేయించిన చిన్న కాసుల పేరు మెడలో వేసుకుంది.

నాన్సీ ఎయిర్ పోర్ట్‌కి కారులో తీసుకు వచ్చింది. మునంగహేల సారంగం కారుదాటాక మెల్లగా మొదలుపెట్టింది తన ప్రేమ వ్యవహారాన్ని చెప్పడం. బాబీ తనని ముందుగానే హెచ్చరించి ఉంచాడు ఆ విషయం. కార్నీహిల్‌లో పనిచేస్తున్న పటేల్ బొంబాయి కుర్రాడు. అందంగా ఉంటాడు. అయినా నాన్సీ డాక్టరేట్ పూర్తికాకుండా పెళ్ళిచెయ్యడం ఇద్దరికీ ఇష్టంలేదు.

"ఈ పెళ్ళికి ఒప్పుకోవడానికి మీ డాడీకి లంచం కావాలి" అంది సీత నవ్వుని దాచుకుంటూ.

"చెప్పు, మమ్మీ ఏదయినా ఇస్తాను."

"నీ డాక్టరేట్!"

నాన్సీ ఆనందపడిపోయింది. స్టీరింగు మీదనుంచి ఓ చెయ్యి తీసి తల్లిని పొదివి పట్టుకుని ముద్దుపెట్టుకుంది.

ఎయిర్ పోర్టులో దిగే ముందు ఒక్క మాట మాత్రం చెప్పింది. "బాబీ ఒప్పుకునేదాకా నో డేటింగ్ ప్లీజ్!" అని.

నాన్సీ నవ్వి, "మమ్మీ ఐయామ్ నాటే స్టుపిడ్ ఐయామ్ ఇండియన్ అండ్ ఐ షల్ బిహేవ్ లైక్ వన్" అని మళ్ళీ ముద్దుపెట్టుకుని, తను చెకిన్ కాగానే పారిపోయింది.

మూడేళ్ళ కిందట పాల్‌రెడ్డికి తీవ్రంగా గుండెపోటు వచ్చింది. అప్పటినుంచీ దాదాపు ప్లాటులోనే ఉండిపోవడం అలవాటు చేసుకున్నాడు. అయితే బాబీ అంటే రెడ్డికి కొండంత బలం. గుండెపోటు రాకముందే బాబీని తనతో వ్యాపారంలో సగం వాటాదారుని చేశాడు. ఇండియాలో మధూకి వ్యాపారంలో మూడోవంతు వాటా ఇచ్చాడు.

నలభైయ్యేడో పుట్టినరోజుకి సీతకి బేబీ బీయండబ్ల్యూ కారు కొనిచ్చాడు బాబీ. కారులో భార్యని స్టీరింగు ముందు కూర్చోపెట్టి తను పక్కకి వచ్చి కూర్చుని "మరో మంచి గిఫ్ట్ ఉంది సీతా!" అన్నాడు.

కారు ముందుకి దూకుతోంది. "ఏమిటి?" అంది సీత.

డాష్ బోర్డు తెరిచి హెయిర్ డై తీశాడు. సీతకి నవ్వు ఆగలేదు. "నన్ను గ్లామరస్‌గా తయారుచేద్దామనుకుంటున్నావా?" అంది.

రేర్‌వ్యూ మిర్రర్ సరిచేసి, "ఒక్కసారి నిన్ను చూసుకున్నావా ఎప్పుడైనా?" అన్నాడు.

చూసుకుంది. చెంపల దగ్గర జుత్తు తెల్లబడుతోంది. తలమీద అక్కడక్కడా తెల్లవెంట్రుకలు కనిపిస్తున్నాయి. "బాబీ! నేను ముగ్గురు పిల్లల తల్లినని మరిచిపోతున్నావు."

"నాకు మాత్రం ఇంకా ఇండియాలో సీతగానే చూడాలని ఉంది."

దూరంగా వెంకటేశ్వరుడి ఆలయం కనిపిస్తోంది.

"నాకు ఈ జీవితమే చాలా బాగుంది బాబీ. వయస్సు తోసుకురావడం తృప్తిగా ఉంది. ***ఆడది తల్లి కావడం అలసటకి నిదర్శనం కాదు. చెప్పలేని తృప్తికి.***"

చాలాసేపు మాట్లాడలేదు. చాలాసేపు గడిచాక సిగరెట్టు వెలిగించి, "ఇంతసేపూ ఏం ఆలోచించావో చెప్పు?" అడిగాడు.

"ఈ ఫూల్. బాబీ నా జీవితంలో ఇంత ఆలస్యంగా ఎందుకు కలిశాడా అని ఆలోచిస్తున్నాను." ఎందుకో ఆమె కళ్ళు నిండాయి. "బాబీ ఐ హావ్ కమ్ ఎ లాంగ్ వే! ఎక్కడో గేదెలు కాసుకునే, ప్రపంచం ఏమిటో తెలీని ఆడపిల్ల. పిట్స్‌బర్గ్‌లో ఓ కార్పొరేట్ జెయింట్‌తో బియండబ్ల్యూ నడుపుతూ ఎస్ ఐ హావ్ కమ్ ఎ లాంగ్ వే!"

కారులో సెల్ మోగింది. శీను ఒహాయో నుంచి ఫోన్ చేశాడు. మొదటి సెమిస్టర్స్ అయిపోయాయి. రాత్రి బయలుదేరుతున్నానని.

"ఈసారి కారు కొనివ్వకపోతే నీ కారు ఎత్తుకుపోతాడు ఆ రాక్షసుడు జాగ్రత్త" అంది సీత ఫోన్ పెట్టేస్తూ.

"నాకు తెలుసు మేడమ్. ఆ రాస్కెల్ నీ పోలిక. అప్పుడే వాడి కారుకి ఓ నిర్ణయం తీసుకున్నాను."

"అంటే?".. ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

"నా కారు వాడికిచ్చేస్తాను."

"మైగాడ్! నీ కారు మీద ఎవరినీ చెయ్యివెయ్యనివ్వవు అలాంటిది నీ వోల్వో"

"శీను నాకు స్పెషల్. అందుకని"

"మరి నీకు.."

"నీ కారుని అప్పుడప్పుడు ఎరువు తీసుకుంటాను."

సీత బాబీ వీపు మీద చరిచింది. "యూ రోగ్. అందుకా నాకీ బియండబ్ల్యు ఇస్తున్నట్లు ఫోజు. నిజానికి నీ కోసం."

"ఆగాగు. కంపెనీకి బెంజి 220 డీసెల్ ఆర్డర్ చేశాం. నీ బోడి కారు నాకేం అక్కరలేదు"

గుడిముందు కారాగింది. ఇద్దరూ దిగారు.

●●●

జ్యూరిక్ ప్లాట్‌ఫారమ్ మీద రద్దీ ఎక్కువవుతోంది. ఎదురుగా ఆగిన రైలు కంపార్ట్‌మెంటుల్లోకి పాసింజర్లు ముసురుకుంటున్నారు. చలి మరీ ఎక్కువవుతోంది. శాలువా ఒంటికి మరింత దగ్గరగా లాక్కుంది సీత. మధూ రావడం ఆలస్యమైనందుకు విసుక్కుంది. కంచిపట్టు చలికి మరింత వణికిస్తోంది. ఏమీ తోచక బాగ్ తీసి టోంబోలిన్ చాక్‌లెట్ నోట్లో వేసుకుంది.

ఉన్నట్టుండి ఎవరో తనముందు నిలబడ్డారు. చూసింది. గుర్తురాలేదు. శరీరం బరువుగా ఉంది. చెవులకి పెద్దరింగులు. రక్తం ఒలికినట్టు ఎర్రటిచీర.

"యు...ఆర్" ఆగి, "సీత!" అని గావుకేక పెట్టి ఆవిడ సీతని కావలించుకుంది.

సీతకి ఆవిడెవరో ఇంకా గుర్తురాలేదు.

"మీకు నేను గుర్తుండనని నాకు తెలుసు. నేను మీ గురించి ఆలోచించినంతగా మీరు నా గురించి ఆలోచించి ఉండరు. నేను నిశి. ఆ రాస్కెల్ సన్నీ భార్యని."

సీతకి ఆ జ్ఞాపకం మనస్సులోంచీ కలచివేసినట్టనిపించింది. కానీ, నిశిలో ఏదో పొగరుంది, వేగం ఉంది, ఆవేశం ఉంది, అంతకు మించి జీవలక్షణం ంది.

"ఇక్కడేం చేస్తున్నారు?"

సీత చెప్పింది.

"చాలా సంవత్సరాల తర్వాత మళ్ళీ మిమ్మల్ని చూసినందుకు చాలా ఆనందంగా ఉంది. నిజానికి మిమ్మల్ని కలుస్తాననుకోలేదు. సన్నీ పోయాక ఆ ఎస్టేటంతా నాకొచ్చింది. ఇక్కడ మాంట్రో దగ్గర వెవేలో సెటిల్ అయాను. ఓసారి మా దగ్గరికి రాకూడదూ?"

సీత ఎందుకు రాలేదో వివరించింది.

సీతని చూసి నిశి ఉద్రేకపడిపోయింది. రైలు బయలుదేరేలోగా ఆమెకేదో చెయ్యాలని తాపత్రయం. చెయ్యి చూసుకుని చేతికున్న బ్రాస్‌లెట్ తీసి, వద్దంటున్నా సీత చేతికి తొడిగింది. సీత మొగమాటపడిపోయింది.

"జీవితంలో రెండే సంఘటనలు నాకు గుర్తుంటాయి. నాకిష్టం లేకపోయినా, సన్నీని పెళ్ళిచేసుకోవడం. చాలా ఇష్టంగా.. మీ కోసం.. మిమ్మల్ని అతని బారినుంచి రక్షించడానికి ఆ సన్నీని - ఆ రాస్కెల్ ఎలా పోయాడో తెలుసా? ఐ కట్ హిజ్ టెస్టికల్స్!" పగలబడి నవ్వింది అదేదో జోక్‌లాగా.

సీతకి తల తిరిగినట్టయింది. నిర్ఘాంతపోయి నిశిని చూస్తూ కూర్చుండిపోయింది.

రైలు కదులుతోందని ప్రకటన వచ్చింది. నిశి తప్పనిసరిగా లేచింది. ఒంగి సీతని రెండు చెంపలమీదా ముద్దుపెట్టుకుంది. "సన్నీ జీవితంలో మనసారా ప్రేమించిన మనిషి మీరే! నేను జీవితంలో మనసారా ఈర్ష్యపడిన మనిషి మీరే. మిమ్మల్ని ఎవరూ ప్రేమించకుండా ఉండలేరు. యూ ఆర్ స్పెషల్"

కంపార్టుమెంటు దాకా పరిగెత్తి, అంతలో వెనక్కి వచ్చింది. "ఆ కిటికీ దగ్గర కూర్చున్న అమ్మాయిని చూశారా?"

ఎర్రటి స్వెట్టర్‌లో ఊలు పిల్లిలాగా ఉంది పాప.

"నా కూతురు. సన్నీకే పుట్టింది. దాని పేరేమిటో తెలుసా?"

సీత ప్రశ్నార్థకంగా చూసింది.

"ఎర్రసీత"

పరిగెత్తి రైల్లోకి దూకింది నిశి.

ఎర్రసీత ఆశ్చర్యంగా ఎర్రసీతని చూస్తోంది. ఈ ఎర్రసీత ఎర్రగా ఉంది. !!

●●●

సమాప్తం

ఎర్రసీత గురించి భువనచంద్ర

ఎక్కడో ఓ మారుమూల గ్రామంలో... ఓ గేదలు కాసేపిల్ల, 'అమెరికాలో' తేలేవరకూ సాగిన విచిత్ర పయనమే ఈ 'ఎర్రసీత' కథ. న్యాయానికి ఇది 'నవల'. కానీ 'కథ' అని ఎందుకన్నానంటే, ప్రతివాక్యం వెనుకా 'కథకుడే' కనిపిస్తాడు. ఈ నవల కాని నవలని చదువుతూ ఉంటే, సాక్షాత్తూ గొల్లపూడి మారుతిరావుగారే ప్రతిపదం వెనకా 'నిలబడి' కథ చెపుతున్నట్టుంటుంది. అయితే, భావచిత్రానికి మాత్రం ఏలోటూ లేదు. ఈ నవలలోని అన్ని పాత్రల్నీ మీ మనస్సనే అద్దంలో 'నిలువెల్లా' చూడొచ్చు. శైలి ఇనిమిటబుల్. అది కేవలం గొల్లపూడి మారుతీరావుగారికే చెల్లింది.. చెందింది అసలు 'నిజజీవితంలో' పాత్రలవంటి వ్యక్తులుంటారా?" అనే ప్రశ్న మీకు రావొచ్చు. ఉంటారు. ఉండితీరతారు. లేకపోతే మారుతీరావుగారు ఎందుకు రాస్తారు? ఓ అద్భుతమైన 'మానసిక పరిణామ'క్రమం ఈ 'ఎర్రసీతలో' మనకి ఆవిష్కారమౌతుంది. పట్టుదల. సెక్స్ ప్రేమగాని ప్రేమ. పెళ్ళిలాంటి పెళ్ళి. క్రమంగా 'ఆత్మపరిణయం' వైపు జీవితం మొగ్గి, అసలు స్త్రీ పురుషులకి కావల్సిందేమిటి? ప్రేమ % ఎంత? ప్రేమభావన % ఎంత? మనసుకి సుఖాన్నీ సంతృప్తినీ ఇచ్చేదేమిటి? సెక్సా? రెండు మనసులకలయికా? ఇత్యాది అనేకానేక ప్రశ్నలకి 'కేవలం' సమధానమేగాక చక్కని చర్చ. వివరణ. విశ్లేషణాకూడా 'ఎర్రసీత'లో మనకి దొరుకుతుంది.

ఎర్రసీత, సన్నీ, సైరంధ్రి, నందిత, వీరాస్వామినాయుడు, మల్యాద్రి, రేణు, కొండలరావు, లక్ష్మీపతి, సుధాకర్, మోనా, బబిత, కొద్దిక్షణాలు ఈ నవలలో సంచరించినా తనదంటూ ఓ 'ముద్ర' వేసిన నిశి, ఇలా ఎన్నో పాత్రలు ప్రతి పాత్రా విశిష్టమైనదే 'తన'కంటూ ఓ ప్రాముఖ్యత ఉన్నదే

ఎవరి పాత్రగొప్పది?

తను 'హీరో'గా భావించినవాడు మరొక ఆడదాని ముందు హేళనంగా నవ్వాడని పట్టుదలతో చదువు'ని ఔపోసన పట్టి, ఓ అనామకుడ్ని పెళ్ళిచేసుకుని, 'హీరో'గార్ని 'చెప్పుదెబ్బ' ఎలా ఉంటుందో 'చెప్పు' పట్టుకోకుండానే చూపించిన ఎర్రసీతదా? -

'నా' అంటూ లేనివాడికి 'స్వర్గం' చేతికందితే? ఆ స్వర్గాన్ని తలమీదే పెట్టుకుని, చివరికి చెయ్యని నేరాన్ని నెత్తిమీద వేసుకుని, ఆ స్వర్గాన్నే దూరం చేసుకున్న కొండలరావుదా? -

ప్రతిక్షణం పక్కమీద కట్టుకున్న భార్యే, పక్కింటి ఆడదాన్నీ, ఆవిడ రహస్యాంగాల్నీ వర్ణించి వర్ణిస్తుంటే, మానసిక వ్యభిచారై ఆమె మీద ప్రేమని అనంతంగా పెంచుకుని కట్టుకున్నదాన్నీ బిడ్డనీ వదిలి పక్కింటి ఎర్రసీతతో అమెరికా వెళ్ళిపోయిన మాల్యాద్రిదా? -

ఇలా విశ్లేషిస్తూ పోతే ప్రతి పాత్రమీదా ఓ పుస్తకం వ్రాయాల్సి ఉంటుంది. మానసిక సంఘర్షణ - ఎటువంటి 'హిపోక్రసీ' లేని మానవత్వపు విలువ - విభిన్న మనస్తత్వాలు కలిగిన పాత్రలతో, పకడ్బందీగా నడిపించిన నవల ఈ ఎర్రసీత. 'మనోవిశ్లేషణ' మారుతీరావుగారి ప్రతికథలోనూ నవలలోనూ కనిపించి తీరుతుంది.

నవలా రచయితగా కంటే 'నాటక రచయిత'గా ఆయన లోకాన్ని చూసిన 'చూపే', ప్రతీపాత్రకీ ప్రాణం పోసిందాని నిర్ద్వందంగా చెప్పవచ్చు. దేశదేశాలూ తిరిగిన 'యాత్రికుడి'గా ఆయనకున్న అనుభవం, ఆంధ్రాలో పుట్టిన 'పాత్రల్ని' అమెరికాకి సునాయాసంగానూ అనాయాసంగానూ ప్రయాణింపజేసి చదువరులకి 'విదేశాల్ని' కూడా 'మనసుతో' వీక్షించే అదృష్టాన్ని కలుగజేస్తుంది. అతి విచిత్రంగా మలిచిన 'బబితా' 'నరసప్పడు' పాత్రలు కూడా ప్రతిరోజూ మనకి ఎదురయ్యేవే - ఈ నవల చదువుతుంటే కలిగే మరో అనుభవం ఏమిటంటే మారుతీరావుగారి ఇతర రచనల్లోలాగే, 'ఎర్రసీత'లో కూడా, చదివి నోట్ చేసుకుని, మళ్ళీ మళ్ళీ చదువుకుని ఆనందించదగ్గ 'కొటేషన్లు' చాలాఉన్నాయి. ఈ 'కొటేషన్సు' ఆయన మేధస్సులోంచి 'పుట్టు'కొచ్చినవే గానీ ఏ గ్రంథంనుంచో, గ్రంథాలయం నుంచో 'కొట్టు'కొచ్చినవి కావు.

మచ్చుకి కొన్ని -

"చదువుకునే వాళ్ళు రకరకాలు. విజ్ఞానం కోసం చదువుకునే వాళ్ళు. చదువుని 'ఆయుధం' చేసుకునేవాళ్ళూ.. చదువుని 'అవకాశం' చేసుకునే వాళ్ళు - చదువుని 'వినోదం' చేసుకునే వాళ్ళూ చదువుని అమ్ముకునే వాళ్ళూ.. ఇలా.."

"చాలామంది మేధావులికి బజారులో కూరలు బేరం చెయ్యడం రాదు. కానీ, కూరగాయలు అమ్ముకునేవాడికి 'మేధావి' అయ్యే అవకాశం వస్తే? అవాలనే కోరిక రెచ్చితే? అట్నించి నరుక్కురావడం అతివింతగా గొప్పగా ఉంటుంది" -

"భక్తిలో తన్మయుదైన భక్తుడికి దేవుడు ప్రత్యక్షమైతే, ఆదర్శానం కంటే భక్తి రుచే ఎక్కువగా మనసుకి నాటినట్టు".- (ఇందులో ఏముందనా? ఆలోచించండి. అద్భుతమైన అర్థం ఉంది.

"ప్రతివ్యక్తి 'చుట్టూ' ఉన్న చిన్న ప్రపంచంలో, తన 'రుచి'ని తాను ఎరగడం, తన 'ఆకలి'ని తాను అలంకరించుకోవడంలో గొప్పతనం ఉంది." -

'అవసరాన్ని' అలవాటు చేసుకోవడం సంప్రదయం!'

"స్త్రీకి మగాడు అవసరం. ఆ అవసరం తీరడానికి 'పెళ్ళి' అవసరం. పెళ్ళి 'నిలదొక్కుకోవడానికి స్త్రీ, మగాడికి అలవాటు పడటం అవసరం."

"మీ వారికి ఉప్మాలో జీడిపప్పు ఇష్టమా? స్నానాలగదిలో వీపు తోమడం ఇష్టమా? కాఫీని మీరు స్వయంగా తాగించడం ఇష్టమా? దీనికి ఎయిర్ కండీషన్డ్ గదులూ, లక్షల ఆస్తి అక్కరలేదు. ఈ మధురమైన సమన్వయం మనసులో ప్రారంభం కావాలి." -

"నాసిరకం సరుకు పక్కన అంతకన్నా కాస్త మెరుగ్గ ఉన్న మరో నాసిరకం సరుకు సులువుగా రాణిస్తుంది" -

"నీతి కూడా ఓ అలవాటు!" ***(ఫెంటాస్టిక్ మారుతీరావుగారూ)***

"ధనవంతుడు పేదవాడైతే కాస్త 'ప్రయత్నం'తో పేదరికానికి అలవాటు పడతాడు. కానీ పేదవాడు ధనవంతుడైతే మళ్ళీ పేదరికానికి దిగిరావడానికి అంగీకరించలేడు. మధ్య తరగతి జీవితం గడిపేవాడికి 'పై' అంతస్తు 'రుచి' వదలలేనిదీ, వదలాలని లేనిదీ!" -

'నీతి 'ముసుగు' తొలిగిపోయాక ఆనందనికి 'గణితమే' కొలబద్ద' -

'లోకంలో చాలా ప్రమాదకరమైన 'శక్తి' ఏది? తన సామర్ధ్యం ఏమిటో తను తెలుసుకుని, ఆ సామర్ధ్యంతో ఎదుటివారి మీద దెబ్బ తీయవచ్చునని తెలియడం. అలా దెబ్బతీసే మనస్తత్వం ఉండటం." -

"యవ్వనం అనే 'ఆయుధా'న్ని 'సంప్రదాయం' అనే ఉలిపిరి కాయితంలో చుట్టి మనపెద్దలు చాలా తరాలు. చాలా దశాబ్దాలు దాచిపెట్టారు. అందువల్ల అవినీతికీ, అవినీతిలో పడ్డ 'సెక్స్'కీ అందమైన 'మేలిముసుగు' దొరికింది" -

"సినిమాల్లో భవిష్యత్తు వెదుక్కునే అందమైన ఆడపిల్ల వేసే ప్రతి అడుగు 'ఆశ' అనే అద్భుతమైన మెట్టుమీద పడుతుంటుంది. ఆ మెట్లు తరగవు."

"పరాజయాన్ని అంగీకరించడం కష్టం. ఒప్పుకోవడం కంటే చెప్పుకోవడం ఇంకా కష్టం" -

"కష్టాల్లో ఇరుక్కున్న మనుషులకే కష్టాల విలువ అర్థమవుతుంది" ఇలా ఎన్నెన్ని ఉదహరించనూ?

అయ్యా! మారుతీరావుగారి రచనలు, పాత్రపేరుతో 'మనో విశ్లేషణ' చేస్తాయి. మీ మనస్సుని 'మీరే' విశ్లేషించుకునే స్థాయికి 'మిమ్మల్ని' పెంచటమే మారుతీరావుగారి జీవిత లక్ష్యం' అనిపిస్తుంది. 'ఎర్రసీతలో ఏం వుంది?' అనే కంటే 'ఏం లేదు?' అని అడగటం ఉత్తమం.

What You Learn is What You Earns రెండు చేతుల్తోటో సంపాయించుకోండి. 'జ్ఞానాన్ని' మనలోని 'మనని' ఐడెంటిఫై చేసుకోవడానికి 'ఎర్రసీత' చాలా గొప్ప రహదారిని చూపిస్తుంది.

చివరగా

నవల ఆఖర్లో పుట్టిన నిజమైన 'ఎర్ర'సీత, ఈ నవలకి 'సీక్వెల్'గా రావాలని మనస్ఫూర్తిగా కోరుకుంటూ

భవదీయుడు

భువనచంద్ర.

Post your comments